

kommissæren så, at det kunne der ikke blive tale om, og kommissæren udpegede så en anden til at repræsentere Forbrugerrådet i den komité.

Det viser noget om, hvordan man ser på forbrugerrepræsentationen i EU. Man har simpelt hen ikke respekt for forbrugersiden, og det store antal mennesker, som er inddraget i det derne, er altså fra industrisiden, og det er dem, der sidder stærkt i komiteerne. Derfor skal man desværre ikke gøre sig de helt store forhåbninger om, at det vil være muligt via EU at få en fornuftig politik på dette område. Det hænger jo også sammen med, at disse direktiver er totalharmoniseringer. Det er altså dette, at man vedtager en lovgivning, der forhindrer de enkelte lande i at vedtage bedre nationale regler og forhindrer, at vi selv kan sige, at disse stoffer vil vi ikke have, og forhindrer, at vi selv indfører nationale godkendelsesordninger. Når EU har vedtaget en positivliste, må forbrugere her i Danmark bare finde sig i, at disse stoffer så kan markedsføres i de danske butikker.

Den form for harmonisering mener vi grundlæggende er en forkert måde at drive miljøpolitik på, og det er en måde, hvorpå man giver industrien og det indre marked forrang frem for miljøinteresserne og frem for forbrugerinteresserne. Derfor ønsker vi, at så længe man har EF-direktiver, skal det være mindsteregler, såkaldte minimumsdirektiver, og at det enkelte land frit kan anvende miljøgarantien dér, hvor forbrugere, sundheds- og miljøinteresser er truet. Sådan som svenskerne i øvrigt gjorde det i forbindelse med bl.a. cyklamet og disse azofarvestoffer, hvor de helt korrekt brugte miljøgarantien, men det ville den danske regering ikke.

En sådan miljøpolitik mener vi at regeringen burde fremsætte forslag om på regeringskonferencen, hvor man ganske vist fra regeringens side har sagt, at man vil gøre noget for miljøet, men hvor der, når det kommer ned på det konkrete plan til de praktiske ting, heller ikke rigtig i forbindelse med regeringskonferencen er tale om noget, der peger i retning af konkret at sikre miljøgarantien, altså f.eks. konkret sikre, at miljøgarantien også kan bruges på forbruger-spørgsmål, på kommissionsdirektiver, altså på den EU-lovgivning, der vedtages, og også administrativt kan bruges på sager, der allerede er behandlet i EU, altså kort sagt en miljøgaranti, som reelt ville kunne bruges. Det har jo været problemet, at der faktisk kun er ganske få tilfælde, hvor man kan bruge miljøgarantien, og det

er jo de ting, som efter Enhedslistens opfattelse burde være den danske regerings mærkesager i EU.

Om regeringspartierne og SF's dagsordensforslag vil jeg gerne sige et par ord for lidt mere detaljeret at begrunde vores stemmeafgivning. Vi er tilfredse med, at man har fået spørgsmålet om allergi og overfølsomhed ind i dagsordenen, for det mener vi er et fremskridt. Det har tidligere været sådan, at der ikke var mulighed for at tage hensyn til allergi og overfølsomhed, men hvis det også i praksis bliver taget med ind i vurderingen, er det et fremskridt.

Derimod er vi, som hr. Bent Hindrup Andersen tidligere har været inde på, ikke ret glade for, at man bruger ordet forsigtighedsprincip på den måde, man gør her, for det her er reelt ikke det, man egentlig forstår ved et forsigtighedsprincip. Et forsigtighedsprincip skal også have med, at det er den samlede virkning af det pres af tilsætningsstoffer og andre ting, der rammer os, som skal tages i betragtning, og ikke bare det enkelte stof.

Derfor vil jeg godt svare fru Elisabeth Arnold, som på et tidspunkt bebrejdede mig, at der i Enhedslistens dagsorden også stod noget om gensplejsede organismer, novel food-problemet m.v., at når vi tager det med, er det, fordi det, vi ser i øjeblikket, er en industriel fødevarerudvikling, hvor vi altså har nogle problemer, som allerede i dag findes vedrørende tilsætningsstofferne, som så bliver kombineret med nye problemer vedrørende gensplejsede organismer, som frigives, uden at man har nogen som helst viden om, hvordan det langsigtet vil indvirke på mennesker og natur – og det har EU også vedtaget regler om – med radioaktiv bestråling af fødevarer osv., og alle disse ting kommer jo til at virke samlet ind på hvert enkelt menneske og er med til at øge det pres, som menneskets immunforsvar er udsat for. Vi kender ikke den samlede virkning af det tryk, og derfor nævner Enhedslisten det selvfølgelig i en sammenhæng, og det burde fru Elisabeth Arnold også gøre, for man kan ikke isolere virkningen af de enkelte ting.

Jeg er enig med hr. Jørn Jespersen, der påpegede, at det er en industriel fødevarerproduktion, vi har i øjeblikket, som altså har denne negative virkning på menneskets sundhed og kan få det i endnu højere grad, hvis vi ikke tager meget alvorligt fat her og nu. Det, som tilsætningsstofferne sammen med andre ting, f.eks. gensplejsede organismer, jo betyder for indu-